

بررسی اثر سطوح مختلف EC محلول غذایی، دفعات محلول دهی و بستر کاشت بر رشد و تولید محصول توت فرنگی رقم سلوا در سیستم کشت هیدروپونیک

لیلا پورحسینی (۱)، علی عبادی (۲) و یونس مستوفی (۳)

۱- دانشجوی دوره دکتری، ۲ و ۳- استاد و دانشیار پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

چکیده

یکی از روش‌های قابل تأمل در زمینه کشت‌های گلخانه‌ای توت فرنگی، کشت بدون خاک می‌باشد که به کاهش بعضی از مشکلات کشت در بستر خاک کمک می‌کند. از جمله عوامل موفقیت در کشت بدون خاک مدیریت محلول غذایی و بستر کاشت می‌باشد. در این تحقیق تأثیر هدایت الکتریکی (EC) محلول غذایی در سه سطح (۰/۹، ۱/۳ و ۱/۷ میلی زیمنس بر سانتی متر)، دفعات محلول دهی و نسبت‌های مختلف بستر کاشت روی رشد و باردهی توت فرنگی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که با افزایش EC محلول غذایی، رشد رویشی بوته‌ها افزایش پیدا کرد، اما اوج تولید محصول به تعویق افتاد. دفعات محلول دهی بیشتر و همچنین افزایش میزان کوکوپیت در بستر کشت از ۲۵٪ به ۵۰٪ باعث افزایش رشد رویشی بوته‌ها شد.

مقدمه

توت فرنگی یکی از محصولات باغی زودبارده با ارزش تغذیه‌ای بالاست که افزایش تقاضای بازارهای محلی سبب شده است که سیستم‌های مدرن تولید توت فرنگی مانند کشت بدون خاک یا هیدروپونیک جای سیستم‌های سنتی و قدیمی را بگیرد. از جمله عوامل موفقیت در کشت بدون خاک، مدیریت محلول غذایی و بستر کاشت می‌باشد. EC علامت اختصاری "Electrical Conductivity" به معنی هدایت الکتریکی می‌باشد و مقدار کل نمک‌های حل شده در محلول را نشان می‌دهد. برای دستیابی به بیشینه کیفیت و عملکرد هر گیاه تعیین EC مناسب آن کاملاً ضروری به نظر می‌رسد. بطور مداوم در معرض شوری قرار گرفتن باعث کاهش معنی دار رشد و عملکرد در توت فرنگی می‌شود (۴). در آزمایشی دو محلول غذایی با $1/5$ و $2/5$ میلی موس بر سانتی متر را روی توت فرنگی رقم سلوا بررسی شد. نتایج نشان داد که در EC کمتر، بوته‌ها محصول بیشتری داشتند (۱). محققین دیگر نیز نشان با افزایش EC عملکرد توت فرنگی کاهش پیدا می‌کند (۱۲ و ۱۵). یکی از مهمترین عوامل سیستم‌های کاشت بدون خاک، بستر کاشت می‌باشد. معمولاً مخلوط پرلیت همراه با پیت یا کوکوپیت برای کشت هیدروپونیک توت فرنگی استفاده می‌شود. ۲۰٪-۵۰٪ حجمی فیبر نارگیل یا کوکوپیت می‌تواند جایگزین مناسبی به جای پیت باشد. به این ترتیب گیاهان دفعات آبیاری کمتری نیاز خواهند داشت، که این به خاطر ظرفیت نگهداری بالای آب توسط کوکوپیت است، همچنین کوکوپیت با افزایش ظرفیت تبادل کاتیونی بستر از دست رفتن عناصر در اثر آبیاری را کاهش می‌دهد. بنابراین دفعات و مقدار محلول دهی می‌تواند کاهش یابد. تولید توت فرنگی به صورت هیدروپونیک، در بسیاری از مناطقی که با کمبود آب مواجه هستند، توسعه یافته است به طوری که مدیریت صحیح مصرف آب و زمان بندی دفعات محلول دهی می‌تواند باعث صرفه جویی در هزینه‌های تولید شود. سیلبر و همکاران (۲۰۰۳) در آزمایشی نشان دادند که کاهش دفعات محلول دهی باعث کاهش محصول می‌شود، که این کاهش محصول بیشتر به علت کمبود مواد غذایی بود تا به خاطر کمبود آب. در سیستم‌های محلول رسانی افزایش دفعات محلول دهی، کمبود مواد غذایی را جبران می‌کند می‌توان غلظت عناصر را در محلول پایین تر نگه داشت که این باعث کاهش آلودگی‌های زیست محیطی هم می‌شود.

شود (۱۱). در این تحقیق تاثیر سه نوع غلظت محلول غذایی، دفعات محلول دهی و نسبت‌های مختلف بستر کاشت و اثرات متقابل آنها روی رشد و باردهی توت فرنگی مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روشها

این آزمایش در طی سالهای ۱۳۸۵ و ۱۳۸۶ در گلخانه ای در شهرک گلخانه ای هشتگرد انجام شد. در این تحقیق محلول غذایی با EC های مختلف، دفعات محلول دهی و بستر کشت و اثرات متقابل آنها روی رشد رویشی و تولید محصول توت فرنگی بررسی شد. آزمایش به صورت طرح کترهای خرد شده در قالب بلوکهای کامل تصادفی، در ۳ تکرار انجام شد. این طرح شامل ۱۲ تیمار ترکیبی بود. در هر تیمار شامل ۴ گلدان بود و در هر گلدان ۳ بوته توت فرنگی کاشته شد. سه غلظت متفاوت محلول غذایی با EC های ۰/۹، ۱/۳، ۱/۷ میلی زیمنس بر سانتی متر به کار برده شد و دو نوع دفعات محلول دهی اعمال شد شامل: ۳ و ۴ بار در روز (در ماههای اول کشت ۳ بار آبیاری در روز که با گرم شدن هوا به ۴ بار افزایش پیدا کرد) و ۲ بار و ۳ بار در روز. دونوع بستر کاشت با نسبت‌های متفاوت شامل پرلیت-کوکوپیت ۱:۱ (۵۰٪ پرلیت و ۵۰٪ کوکوپیت) و پرلیت-کوکوپیت ۱:۳ (۷۵٪ پرلیت و ۲۵٪ کوکوپیت) استفاده شد. گیاهان ابتدا به مدت ۱۵ روز با آب شهری (۰/۵ mS/cm) و سپس بر اساس تیمارها محلول دهی شدند. محلول ذخیره برای هر یک از ماکرو المانها، میکرو المانها و آهن طبق جدول ۳-۱ و ۳-۲ تهیه شد (۲ و ۱). pH هر سه محلول در حد مطلوب $5/8 \pm 0/2$ (با استفاده از اسید فسفریک ۲ نرمال) تنظیم شد. از زمان شروع تیمارها شاخصهای رشد و باردهی بوته ها شامل ارتفاع و عرض بوته تعداد و اندازه برگها اندازه گیری شدند ساقه های رونده نیز به صورت هفتگی از قسمت انتهایی نزدیک طوقه جدا و شمارش شدند. میوه های رسیده هفته ای دو بار برداشت و وزن تر آنها برای هر تیمار اندازه گیری شد. داده های جمع آوری شده در این طرح، توسط نرم افزارهای SAS و Mstac تجزیه و تحلیل گردیده و اثر تیمارهای اعمال شده مورد بررسی قرار گرفت. میانگین ها نیز با استفاده از آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح ۵٪ مقایسه شدند.

نتایج و بحث

رشد رویشی: طبق جدول تجزیه واریانس ۱، اثر تیمار نوع بستر در سطح ۱٪ و تیمار دفعات محلول دهی بر ارتفاع بوته در سطح ۵٪ معنی دار بوده است. همچنین تیمارهای EC محلول غذایی و نوع بستر در سطح ۱٪ و تیمار دفعات محلول دهی در سطح ۵٪ بر عرض بوته معنی دار بوده است. طبق شکل ۱ عرض بوته در محلول غذایی با EC برابر ۱/۷ mS/cm بیشترین مقدار و در محلول غذایی با EC برابر ۰/۹ mS/cm کمترین مقدار بوته است. ارتفاع و عرض بوته در اثر تیمار محلول دهی ۳ و ۴ بار در روز بیشتر از تیمار ۲ و ۳ بار محلول دهی در روز بوده است (شکل ۲). طبق جدول تجزیه واریانس ۲ اثر بستر بر تعداد و عرض برگ در بوته در سطح ۱٪ معنی دار بوده است. اثر دفعات محلول دهی بر طول برگ و اثر متقابل EC محلول غذایی X دفعات محلول دهی، بر تعداد ساقه رونده در سطح ۵٪ معنی دار بوده است. طبق شکل ۳ تعداد برگ در تیمار بستر پرلیت - کوکوپیت ۱:۳ بوده است.

عملکرد محصول: طبق جدول تجزیه واریانس ۱ EC محلول غذایی بر عملکرد تک بوته بر حسب زمان در سطح ۱٪ معنی دار بوده است. طبق جدول تجزیه واریانس ۲ اثر متقابل دفعات محلول دهی و بستر بر عملکرد کل بوته در سطح ۵٪ معنی دار بوده است. طبق شکل ۴ در تیمار محلول غذایی با EC ۰/۹ mS/cm اوج تولید محصول در نیمه اول خرداد بوده است، اما در تیمار محلول غذایی با EC ۱/۷ mS/cm اوج تولید محصول در نیمه دوم خرداد بوده است. به طور کلی نتایج این تحقیق نشان می دهد که با افزایش هدایت الکتریکی (EC) محلول غذایی به سطوح بالاتر (۱/۷ mS/cm)، رشد رویشی بیشتر و سریع تری نشان دادند. این نتایج با نتایج سایر محققین (۱۲، ۱۰، ۶، ۴، ۱) مطابقت دارد. با افزایش EC از میزان عملکرد بوته کاسته شد (۱۰۶/۸۴ گرم در هر متر مربع گلخانه) اما این کاهش به سطح معنی دار شدن نرسید. می توان این طور تحلیل کرد که سطوح بحرانی EC برای ایجاد اختلال در رشد رویشی بالاتر از رشد زایشی و تولید میوه است.

در این آزمایش مهمترین اثر افزایش EC بر عملکرد بوته، به تأخیر انداختن پیک تولید محصول بود. در EC پایین تر یعنی $0/9 \text{ mS/cm}$ اوج تولید محصول در اوایل خردادماه بوده، که با توجه به قیمت بسیار بالاتر محصول در بازار فروش داخلی در این تاریخ این نتیجه از نظر اقتصادی اهمیت زیادی دارد.

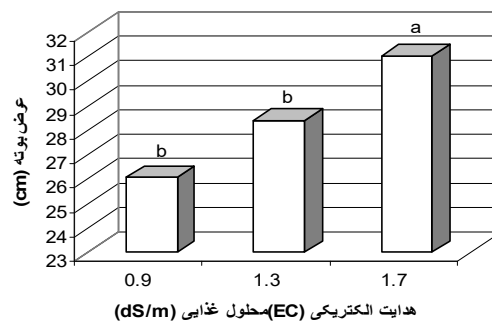
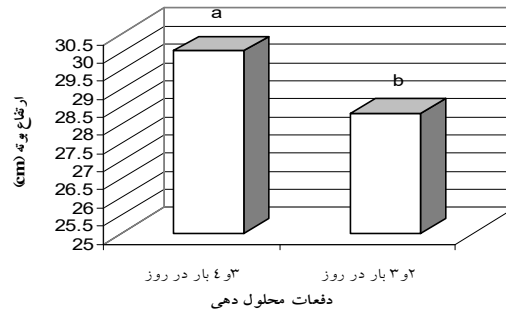
در محلول غذایی با $1/7 \text{ mS/cm}$ EC تولید محصول تا اواخر خردادماه به تأخیر افتاد و میزان محصول نیز کمتر بود. دفعات محلول دهی بیشتر باعث افزایش رشد رویشی بوته‌ها شد که علت آنرا می‌توان فراهم شدن بیشتر آب و مواد غذایی مورد نیاز گیاه، بیان کرد. به خاطر قابلیت بیشتر کوکوپیت در نگهداری آب و عناصر غذایی در اثر ظرفیت تبادل کاتیونی بالای آن، بستر پرلیت - کوکوپیت ۱:۱ که اصلاحاً بستر سنگین تر گفته می‌شود، باعث افزایش رشد رویشی بوته‌ها شد. سایر محققین نیز به نتایج مشابهی اشاره کرده‌اند (۷،۳،۱).

جدول ۱. نتایج تجزیه واریانس اثر EC محلول غذایی، دفعات محلول دهی و نوع بستر بر ارتفاع، عرض و عملکرد تک بوته

میانگین مربعات		درجه آزادی	میانگین مربعات		منابع تغییرات
عرض بوته	ارتفاع بوته		عملکرد تک بوته	درجه آزادی	
۲۲۰/۸۵۰**	۲۷۵/۸۰۹	۲	۴۴۵/۰۴۹	۲	EC محلول غذایی (E)
۱۶/۴۲۵	۳۶/۸۱۶	۳	۶۷۹/۱۱۱	۶	خطای کرت اصلی
۶۸/۱۶۹*	۸۸/۱۶۶*	۱	۵۶/۷۱۱	۱	دفعات محلول دهی (I)
۸۴/۷۰۱**	۱۸۲/۴۱۸**	۱	۰/۰۷۱	۱	بستر (M)
۶/۰۸۱	۲۲/۶۰۵	۲	۳۲/۹۸۱	۲	EI
۱۴/۲۴۳	۳/۱۶۰	۲	۶۷۲/۱۴۲	۲	EM
۰/۰۳۲	۳۵/۴۴۵	۱	۱۵۰۱/۵۸۷*	۱	MI

۲/۱۶۵	۲۲/۶۴۱	۲	۲۹/۶۱۴	۲	EMI
۸/۸۴۵	۱۲/۶۲۷	۹	۳۲۶۶۷/۲	۱۸	خطای کرت فرعی
۱۹۶۵/۷۸۱**	۱۶۹۲/۹۷۴**	۲	۳۲۶۶۷/۲**	۴	زمان (T)
۲۱/۶۶۶*	۹/۸۷۴	۴	۴۹۸/۹۷۷**	۸	TE
۰/۰۶۳	۱۵/۵۴۹	۲	۲۵/۵۱۸	۴	TI
۵/۷۹۰	۰/۷۵۲	۲	۴۱۳/۰۴۸	۴	TM
۵/۹۵۲	۲/۹۲۷	۴	۱۴۳/۰۱۲	۸	TEI
۹/۶۹۷	۱۳/۷۱۸	۴	۱۰۸/۴۲۲	۸	TEM
۰/۳۳۷	۲۱/۴۲۹	۲	۱۴۹۵/۰۰۶**	۴	TMI
۵/۷۸۹	۱۱/۷۹۲	۴	۲۱۹/۱۹۳۱	۸	TEMI
۶/۲۱۱	۱۱/۶۳۵	۶۰	۲۰۲/۲۷۱	۹۵	خطای آزمایش

** اختلاف معنی دار در سطح ۱٪، * اختلاف معنی دار در سطح ۵٪ و بقیه موارد اختلاف معنی داری با یکدیگر ندارند

شکل ۱: اثر EC بر عرض بوته شکل ۲: اثر دفعات محلول دهی بر ارتفاع بوته

جدول ۲: نتایج تجزیه واریانس اثر EC و دفعات محلول دهی و نوع بستر بر طول، عرض و تعداد برگ و ساقه رونده و عملکرد کل

میانگین مربعات

درجه آزادی

منابع تغییرات

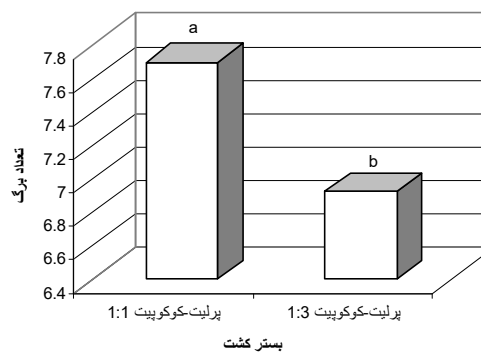
عملکرد کل بوته	تعداد ساقه رونده	تعداد برگ	طول برگ	عرض برگ	EC محلول غذایی (E)
۲۲۲۰/۷۹۱	۶۵۶۴/۷۷۷	۱۱/۳۷۳	۱۰/۳۲۵	۷/۱۳۴	۲
۳۰۵۷/۹۰۶	۲۰۴۹/۰۸۳	۴/۱۴۷	۳/۶۱۹	۲/۰۹۹	۶
۲۸۶/۲۹۳	۱۴/۶۹۴	۰/۲۶۳	۰/۲۴۶	۲/۳۹۲*	۱
۰/۰۱۹	۴۲۰/۲۵۰	۵/۴۶۰**	۱/۰۶۱	۳/۴۷۲**	۱
۱۴۱/۰۹۸	۱۹۱۹/۴۴۴*	۱/۰۰۰	۱/۳۳۴	۰/۲۲۷	۲
۳۲۶۲/۳۰۸	۲۷۲/۳۳	۰/۰۸۵	۴/۲۷۹*	۱/۱۷۲	۲
۷۱۱۱/۵۹۸*	۱۸۰۶/۲۵۰	۰/۰۷۸	۱/۵۱	۲/۶۰۳*	۱
۱۵۰/۰۹۸	۶۷۶/۳۳۳	۰/۰۵۶	۰/۶۶۶	۰/۳۸۲	۲
۱۲۴۹/۲۵۱	۴۳۱/۴۹۱	۰/۴۹۷	۰/۸۰۵	۰/۳۳۲	۱۸

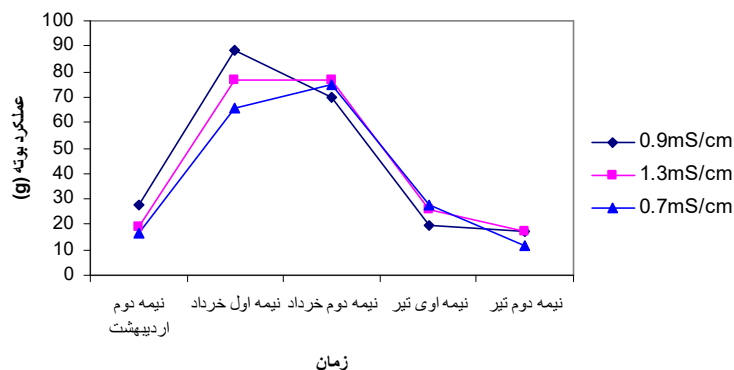
جدول ۱-۳ غلظت ماکروالمانها در محلول غذایی اول جدول ۲-۳ غلظت میکروالمانها در محلول غذایی اول

Mg/lit	میکروالمانها	NO ₃	PO ₄	SO ₄	Total
۱/۵	H3BO3	۱/۹	۰/۴ ، ۰/۳		۲/۶
۰/۲۵	CuSO4,5H2O	۳/۱			۳/۱
۱	ZnSO4,7H2O			۰/۷۵	۰/۷۵
۲	MnSO4	۱			۱
۰/۰۵	(NH4)MO7O24, 4H2O		۰/۸ ، ۰/۱۵		۰/۹۵
۱۰	EDTA-Fe	۶	۱/۶۵	۰/۷۵	۸/۴

اعداد داخل جدول بر

حسب میلی گرم در لیتر بیان شده است اعداد داخل جدول بر حسب میلی اکی والان در لیتر بیان شده است

شکل ۳: مقایسه میانگینهای اثر نوع بستر کاشت بر تعداد برگ شکل ۴: مقایسه میانگینهای اثر EC محلول غذایی بر عملکرد بوته بر حسب زمان

منابع:

- سلطانیان، س. و همکاران. ۱۳۸۵. اثر مدیریتهای مختلف کشت توت فرنگی بر میزان محصول و کیفیت آن در گلخانه، پایان نامه، دانشکده کشاورزی کرج، دانشگاه تهران.
- سیدی، ا. و همکاران. ۱۳۸۴. اثر سطوح پتاسیم محلول غذایی و تراکم کاشت بر کیفیت و کمیت میوه توت فرنگی رقم سلوا به صورت سیستم کشت آبکشت پایان نامه کارشناسی ارشد گروه باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران.
- Archbold, D. D. and Zhang, B. 1991. Drought stress resistance in *Fragaria* species. In Dale, A. and Luby, J.J. (eds) *The strawberry into the 21st century*. Timber press, Portland, Oregon. Pp. 138-144.
- Awang, Y. B. and Atherton, G. J., 1995. Growth and fruiting response of strawberry plants grown on rockwool to shading and salinity. *Scientia Horticulturae* 62 (1-2): 25-31.
- Caruso, G. and Villari, G. 2001. Effect of nutritive solution EC and shading on the fruit quality of NFT – grown strawberry. *Acta Hort.* 614. Abstract.
- Keutgen, A. J. and Keutgen, N. 2003. influence of NaCl salinity stress on fruit quality in strawberry. *Acta Hort.* 609. Abstract.
- Kruger E, Schmidt G, Brucker U (1999) Scheduling strawberry irrigation based upon tensiometer measurement and a climatic water balance model. *Scientia Horticulturae* 81, 409-424.
- Lieten, P. 2006. Effects of sodium on performance of "Elsanta" strawberries grown on peat. *Acta Hort.* 708. Abstract.
- Naumann, W. D. 1961. Die Wirkung zeitlich begrenzter Wassergaben auf Wuchs und Ertragsleistung von Erdbeeren. *Gartendau* 26, 441-458.
- Saied, A. S. and Keutgen, A. J. 2005. The influence of NaCl salinity on growth, yield and fruit quality of strawberry cultivars "Elsanta" and "Korona". *Scientia Horticulturae* 103: 289-303.
- Silber A., Xu, G., Levkovitch I., Soriano, Bilu A., and Wallach R. 2003. High fertigation frequency: the effect on uptake of nutrients, water and plant growth. *Plant Soil*, 253: 467-477.
- Sarooshi, R. A. and Cresswell, G. C. 1994. Effects of hydroponic solution composition, electrical conductivity and plant spacing yield and quality of strawberries. *Australian Journal of Experimental Agriculture* 34(4): 529-535.

13. Vasilakakis and Alexandridis. A and Elfald. S. 1997. Effect substrate (new or used perlite), plant orientation on the column and irrigation frequency on strawberry plant productivity and fruit quality. Cahiers Opyions Mediterraneennes vol. 31.

Abstract:

Effect of nutrient solution's EC levels and type of media on strawberry growth and yield in hydroponic system

Soilless culture is considerable for strawberry production. nutrition solution management and type of media is very important in hydroponic culture. In this study effects of different electrical conductivity (EC) of nutrient solution (0.9, 1.3, 1.7 mS/cm), fertigation frequencies, and type of media on yield and quality of strawberry cv. Selva in hydroponics system was studied. It was carried out in split plot in randomized complete block design in greenhouse and labs of department of horticulture in Science and Research University Tehran. Results showed that vegetative growth was encouraged by increasing EC of nutrient solution but pick of yield was delayed. High fertigation frequencies and increasing cocopeat amount was in media from 25% to 50%, increased vegetative growth.